

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORULUI 6 BUCUREȘTI
SECȚIA CIVILĂ
SENTINȚA CIVILĂ [•]
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN [•]
INSTANȚA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE: [•]
GREFIER: [•]

Pe rol se află soluționarea cauzei civile, având ca obiect pretenții, formulată de reclamantul [•] în contradictoriu cu pârâta [•] și intervenientul [•].

Dezbaterile și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședința din data de 15.09.2017 care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, pentru a da posibilitatea părților să formuleze concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 29.09.2017, când a hotărât următoarele.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței la data de 05.10.2016, reclamantul [•] în contradictoriu cu pârâta [•] și intervenientul [•], a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtei la plata sumei de 15 lei, reprezentând daune materiale, 45.000 lei, reprezentând daune morale și a dobânzilor legale calculate de la data introducerii prezente cereri și până la achitarea efectivă a daunelor indicate anterior, precum și la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezenta cerere.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că la data de 18.08.2015, în jurul orei 10:50, a avut loc accidentul rutier în care a fost implicat autoturismul având număr de înmatriculare [•], condus de către intervenientul [•].

Reclamantul a învederat faptul că intervenientul [•] conducea autoturismul pe Bulevardul Iuliu Maniu, dinspre Autostrada Al, către Valea Cascadelor, iar când a trecut de imobilul cu nr. 598 a intrat în coliziune cu motocicleta marca Yamaha, cu nr. de înmatriculare [•], condusă de reclamant.

În urma accidentului a rezultat vătămarea corporală gravă a reclamantului, acesta fiind transportat la Spitalul Universitar de Urgență București, unde a primit îngrijiri medicale, reclamantul suferind leziuni traumatice la nivelul brațului stâng și gleznei stângi, având nevoie de 8-9 de zile de îngrijiri medicale, după cum rezultă din certificatul medico-legal nr. [•], eliberat de Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" în data de 03.11.2015.

Reclamantul a învederat faptul că, înaintea accidentului nu avea probleme de mobilitate sau rezistență. În prezent, piciorul stâng este mult mai puțin rezistent la efort fizic și frig, iar mobilitatea, de asemenea, a scăzut considerabil. De asemenea, reclamantul a subliniat că nu mai poate practica activitățile fizice la aceeași intensitate, întrucât resimte dureri insuportabile. Acestea încă persista, chiar și la aproape zece luni după accident, iar în mod continuu, piciorul stâng prezintă o zonă umflată din cauza zdrobirii țesutului. Deseori, umflătura fluctuează în mărime, și ajunge să-i incomodeze mersul, câteodată fiindu-i imposibil să meargă din cauza dureri lor.

De asemenea, reclamantul a precizat faptul că, deși nu avea probleme cu prudența excesivă, deseori suferă de atacuri de panică și devine excesiv de prudent sau își reproșează acțiunile sale, însă își impune să depășească aceste fobii.

În susținerea pretențiilor sale reclamantul a invocat prevederile art. 1349 Cod civil, apreciind că sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile răspunderii civile delictuale, atât în ceea ce privește existența faptei ilicite, a vinovăției, a prejudiciului suferit, dar și a legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu.

Suplimentar, angajarea răspunderii pentru prejudiciile cauzate în urma producerii accidentului rutier soldat cu vătămarea corporală a reclamantului se circumscrie și legislației specifice din materia asigurărilor, reprezentată de Legea nr. 136/1995 și Ordinul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 14/2011. Astfel, în cuprinsul art. din 49 Legea nr. 136/1995 condiționează acordarea de despăgubiri de către asigurator de existența unui contract de asigurare și stabilește expres în cuprinsul art. 50 că despăgubirile acordate de asigurător cuprind „sumele pe care asiguratul este obligat să le plătească cu titlu de dezdăunare, dar și cheltuielile de judecată”. Pentru a detalia, art. 26 din Ordinul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 14/2011 evidențiază faptul că despăgubirile acordate pot acoperi atât pierderile cu caracter patrimonial cât și pierderile cu caracter nepatrimonial, respectiv prejudiciul moral.

În ceea ce privește petitul referitor la obligarea la plata dobânzii legale începând cu data introducerii cererii și până la achitarea efectivă a prejudiciilor resimțite de reclamant, a solicitat să se aibă în vedere dispozițiile OG nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar- fiscale în domeniul bancar, precum și art. 1.522 alin. (1) C.civ..

Reclamantul a precizat că fapta ilicită, ca element al răspunderii civile delictuale, constă în producerea accidentului detaliat mai sus de către intervenientul [•], în calitate de conducător al autoturismului având număr de înmatriculare [•]. Fapta ilicită a intervenientului a fost constatată în cuprinsul certificatului medical nr. [•], eliberat de Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" în data de 03.11.2015, la rubrica „concluzii” menționându-se: „din datele medicale puse la dispoziție, precum și din examinarea medico-legală rezulta că numitul [•] a prezentat leziuni traumatice (excoriație mână stângă, entorsă gleznă și antepicior stâng - obiectivat în consultul ortopedic efectuat la spital) care au putut fi produse prin lovire de corp plin și prin suprasolicitarea elementelor capsulo-ligamentare ale articulației gleznei și șoldului, posibil în circumstanțele unui accident de trafic rutier, la data de 18.08.2015, gravitatea leziunilor traumatice se cuantifică prin 8-9 (opt-noua) zile de îngrijiri medicale.”

Vinovăția intervenientului [•] este susținută de reclamant, având în vedere faptul că în momentul producerii accidentului reclamantul conducea motocicletă, fără a încalca nicio regulă de circulație.

Prejudiciul produs în urma săvârșirii faptei culpabile rezultă din însăși materialitatea acesteia și cuprinde două aspecte esențiale, consecințele sale fiind atât de natura materială, dar și de natura morală, după cum s-a detaliat mai sus. În raport de circumstanțele concrete ale prezentei cauze, prejudiciul produs îndeplinește toate condițiile impuse de lege pentru atragerea răspunderii civile delictuale, astfel încât acesta apare ca fiind cert, personal și direct.

Raportul de cauzalitate dintre fapta intervenientului [•] și prejudiciul material și moral produs constituie condiția esențială a atragerii răspunderii civile delictuale și în situația de față, acesta rezultă expres, respectiv din însăși materialitatea faptei.

Reclamantul a solicitat să se constate că a fost nevoit să acopere cheltuielile medicale, respectiv analize medicale, tratament și medicație, aferente tuturor celor 8-9 de zile de îngrijiri medicale și nu numai.

Fapta săvârșită cu vinovăție de către intervenient trebuie să conducă la obligarea acestuia la acoperirea daunelor morale produse, având în vedere faptul că reclamantul a dezvoltat

rezistența scăzută la efort fizic, dar și la frig. De asemenea, pe lângă traume fizice, resimte și traume psihice, manifestând deseori atacuri de panică și fiind, pe alocuri, excesiv de prudent.

Normalitatea vieții de zi cu zi i-a fost afectată de o puternică stare de degradare fizică și psihică, ceea ce constituie însăși baza acordării despăgubirilor.

În conformitate cu dispozițiile art.453 Cod procedură civilă, reclamantul a solicitat obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul proces.

În dovedirea cererii, reclamantul a depus la dosar, în copie, procesul-verbal din data de 18.08.2015; certificat de înmatriculare, [•] și permis de conducere, declarație [•] din

18.08.2015; declarație [•] din 26.10.2015; referat cu propunere de clasare din 04.04.2016; ordonanța de clasare din 13.05.2016 pronunțată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 6 București; certificatul medico-legal nr. [•], eliberat de Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" în data de [•]; bilete de trimitere, referate medicale și scrisori medicale; planșe foto; chitanțe, bonuri și alte înscrisuri pentru dovedirea daunelor materiale solicitate; polița de asigurare RCA pentru autoturismul cu nr. de înmatriculare [•].

La data de 27.12.2016, prin faxul instanței, pârâta [•] a depus întâmpinarea prin care a solicitat să se constate lipsa timbrajului în ceea ce privește pretențiile solicitate și pe cale de consecință anularea cererii ca netimbrată.

Totodată, pârâta a solicitat să se constate calitatea de asigurator a [•], admiterea în parte a pretențiilor materiale solicitate de reclamant în limita în care sunt probate cu documente justificative; admiterea în parte a pretențiilor civile solicitate de reclamant ca daune morale în limita sumei de 3.715 lei conform ofertei făcute de societatea pârâta și conform jurisprudenței din România, avându-se în vedere și argumentele prevăzute în Studiul emis de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor (C.S.A.) în colaborare cu Fondul de Protecție a Victimelor Străzii (F.P.V.S.) și Uniunea Națională a Societăților de Asigurări din România (U.N.S.A.R.), studiu care cuprinde 2339 de decizii ale Curților de Apel din România.

Pârâta a invocat prevederile art. 49 din Legea nr. 136/1995, menționând că societatea de asigurări acorda despăgubiri în baza contractului de asigurare RCA, în conformitate cu termenii și condițiile stabilite prin Legea 136/1995 (art. 49, art. 53-54) și Normele ASF în vigoare la data accidentului, în speța Norma 23/2014, termenii și condiții care se constituie în clauzele contractului de asigurare RCA.

De asemenea, pârâta a invocat condițiile care trebuie îndeplinite pentru ca Asiguratorul RCA să fie obligat să plătească despăgubiri: conducătorul auto vinovat inculpatul să depună o asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru autovehiculul condus, iar aceasta să fie valabilă la data producerii evenimentului; din actele de cercetare / expertiza tehnică auto judiciară / probatoriul administrat să rezulte fără echivoc vinovăția în producerea accidentului a asiguratului / conducătorului auto inculpat.

Pârâta a solicitat să se aibă în vedere Norma ASF 23/2014 fiind temeiul legal în baza căruia partea vătămată s-a îndreptat împotriva societății pârâte pentru recuperarea despăgubirilor, proba daunelor materiale se poate face doar cu documente justificative, proba cu martori sub acest aspect fiind inadmisibilă.

Cuantumul daunelor morale solicitat în cauza a fost apreciat de către pârâta a fi nejustificat atât de prezenta situație supusă judecării, dar și prin raportare la practica judecătorească în materie, acordarea daunelor morale efectuându-se, potrivit dispozițiilor art. 50 din Norma ASF 23/2014 pentru punerea în aplicare a Normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudiciile produse prin accidente de vehicule în conformitate cu jurisprudența și legislația din România.

Societatea pârâta, în conformitate cu cele mai sus enumerate, considerând ca partea vătămată este îndreptățită a primi despăgubiri, pe care înțelege să le acorde și pe cale amiabilă, a formulat oferta de despăgubire nr. [•] în cuantum 3.715 lei, reprezentând daune materiale și morale pentru prejudiciile suferite ca urmare a evenimentului rutier din data de 18.08.2015, care însă nu a fost acceptată de către reclamant.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 205 și 197 Cod. proc. civ., art. 1270 și 1349 Cod Civ., O.U.G 80/2013, Legea nr. 136/1995 și Norma 23/2014 emis de Autoritatea de Supraveghere Financiară.

Întâmpinarea a fost însoțită, în copie, de următoarele înscrisuri: oferta de despăgubire amiabilă nr. [•], practică judiciară.

La data de 16.01.2017, prin serviciul registratura, intervenientul forțat [•] a depus întâmpinare prin care a arătat că nu este de acord cu cererea de chemare în judecată formulată de reclamant deoarece nu este cel care a fost vinovat de producerea accidentului din data de 18.08.2015.

În fapt, intervenientul a arătat că la data de 18 august 2015, reclamantul conducea motocicleta marca Yamaha, cu nr de înmatriculare [●], iar intervenientul conducea autoturismul [●].

În actul de constatare a accidentului, încheiat de Brigada Rutiera, serviciul accidente rutiere este menționat că, în urma impactului dintre autoturismul condus de intervenient și motocicleta condusă de reclamant, a rezultat avariarea ambelor vehicule implicate și că din primele cercetări efectuate intervenientul ar fi încălcat dispozițiile art. 51 din OUG 195/2002, articol care prevede: "Conducătorul unui vehicul care circula în spatele altuia are obligația de a păstra o distanță suficientă față de acesta, pentru evitarea coliziunii". Intervenientul a subliniat că oricât de diligent a fost în conducerea autoturismului, nu a putut anticipa și nici evita în vreun fel, manevra efectuată de reclamant, care a încercat să se strecoare printre autovehiculele aflate pe cele 3 benzi ale sensului sau de mers, și care efectiv a pătruns brusc în fața autoturismului condus de acesta. Diligența și prudența în trafic trebuie să manifeste și conducătorii motocicletelor, regulile de circulație fiind aplicabile tuturor participanților.

Întrucât dispozițiile art. 289 Cpp, coroborate cu art. 111 alin 4 din OUG 195/2002, nu i-au permis să pot contesta în vreun mod dinamica producerii accidentului, fiind formulată și plângere prealabilă, pentru infracțiunea prevăzută de art. 196 alin 2 și 3 Cp, de către reclamant, fiind nevoit să aștepte soluția pronunțată în dosarul [●] al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 6- București.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 289 Cpp, art. 42, 54 din OUG 51/1995.

La data de 18.01.2017, prin serviciul registratură, reclamantul a depus la dosar răspuns la întâmpinarea pârâtei [●].

Prin încheierea de ședință din data de 11.01.2017 (f.80) s-a acordat reclamantului ajutor public judiciar sub forma eşarării plății unei judiciare de timbru în cuantum de 2052,05 lei în 24 de rate lunare egale în cuantum de 85,5 lei fiecare.

La termenul din data de 10.03.2017 pârâta a învederat că nu mai susține excepția netimbrării.

În cauza au fost administrate probe cu scrisori, proba testimonială constând în audierea martorului [●], declarația a martorului fiind însemnata în scris și atașată la dosarul cauzei - fila 233 și proba cu expertiză tehnică auto, raportul de expertiză întocmit de expert [●] fiind atașat la filele 322-345 din dosar.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Coroborând concluziile raportului de expertiză tehnică auto întocmit în cauză de expert [●] cu procesul-verbal de constatare întocmit în cadrul dosarului penal nr. [●] al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București (f. 247-258), instanța reține că la data de 18.08.2015, ora 10.50, autoturismul cu numărul de înmatriculare [●] condus de intervenientul [●], circula cu viteza de aproximativ 43 km/h pe Bd. Iuliu Maniu din București, din direcția Autostrăzii A1 către str. Valea Cascadelor, iar când a ajuns apropierea marcajului pietonal din dreptul Liceului nr. 8, circulând pe banda 2, nu a observat corect motocicleta cu nr. [●], condusa de reclamant, care încetinise sau oprise înaintea trecerii de pietoni pentru a acorda prioritate unui pieton aflat în traversare. Motocicleta se află pe banda 2, paralel cu direcția drumului, la circa 9-10 m de marcajul pietonal. Astfel, autoturismul condus de intervenient a acroșat cu partea laterala dreapta și oglinda dreaptă partea spate stânga a motocicletei, în placa numărului de înmatriculare și semnalizatorul stânga, apoi înaintând s-a continuat zgărierea portierei față dreapta, motocicleta desprinzându-se spre dreapta și cazând pe partea stângă pe carosabil.

În urma acestui accident a rezultat vătămarea corporală a reclamantului care a fost transportat cu ambulanța la Spitalul Universitar, unde i s-au acordat îngrijiri medicale, astfel cum s-a reținut și prin procesul-verbal întocmit la data de 18.08.2015 (f. 242) și prin ordonanța din data de 26.10.2015 din dosarul nr. [●], prin care s-a dispus examinarea medico-legală a reclamantului (f. 298).

Din raportul de expertiză medico-legală nr. [●] întocmit de Institutul Național de Medicină Legală Mina Minovici (f. 299-302), întocmit pe baza actelor medicale puse la

dispoziție precum și a examinării medico-legale a reclamantului, rezultă că acesta a prezentat leziuni traumatiche (excoriație mana stânga, entorsă glezna și antepicior stâng -obiectivate la consultul ortopedic efectuat la spital) care au putut fi produse prin lovire de corp/plan dur și prin suprasolicitarea elementelor capsulo-ligamentare ale articulației gleznei stângi, posibil în circumstanțele unui accident de trafic rutier la data de 18.08.2015. Gravitatea leziunilor traumatiche se cuantifica în 8-9 zile de îngrijiri medicale. Fractura de baza metatarsian V picior stâng și fractură de maleolă peronieră stânga (diagnostice stabilite în spital) au fost infirmate prin interpretarea radiografiilor de antepicior și gleznă stânga în cadrul serviciului de Radiologie al INML Mina Minovici.

Întrucât, prin raportul de expertiza medico-legală întocmit, nu s-a confirmat fractura diagnosticată în spital la controlul efectuat pe data de 26.08.2015, instanța constata că în speță nu prezintă relevanță pentru stabilirea urmărilor accidentului consecințele stabilirii acestui diagnostic, urmând a fi avute în vedere doar consecințele stabilirii diagnosticului inițial, pe data de 18.08.2017, confirmate prin raportul de expertiza medico-legală.

Astfel, la momentul prezentării la spital pe data de 18.08.2017, reclamantul a fost diagnosticat cu entorsa glezna și antepicior stâng cu edem important, dispunându-se mobilizare pe atela gipsată gambiero-podală 7 zile, tratament cu AINS și anticoagulant, poziție proclivă, control după 7 zile. De asemenea, pentru excoriația produsă în urma accidentului la mâna stângă a reclamantului s-a dispus efectuarea de pansament local și aplicarea de pansament steril (f. 40, 300)

Totodată, instanța reține că recuperarea fizică a reclamantului a necesitat efectuarea unor ședințe de kinetoterapie recomandate de medic, reclamantul suportând atât costul consultației, în valoare de 165 de lei (f. 39), cât și valoarea procedurilor în cuantum de 1150 lei (f. 35,38).

Instanța reține și faptul că accidentul în cauză a fost implicat a creat reclamantului și o suferință psihică.

Astfel, instanța constată că vătămarea corporală suferită de reclamant, astfel cum a fost anterior expusă, care presupune suferință fizică de intensitate considerabilă, precum și tratamentele necesare pentru recuperarea fizică a reclamantului, astfel cum acestea au fost detaliate anterior, precum și însuși evenimentul în sine și procesul continuu de vindecare, au produs reclamantului o suferință psihică, a cărei intensitate are a fi analizată și prin prisma vârstei reclamantului, care avea, la momentul, 17 ani, și a modului în care a fost afectată în mod concret viața reclamantului.

Sub acest aspect, pe baza declarației martorului [•] (f 233) instanța reține ca în perioada în care reclamantul a făcut kinetoterapie și electrokinetoterapie, timp de 2 săptămâni, a fost demoralizat. Reclamantul era într-o trupă de teatru și a ratat mai multe repetiții. De asemenea, pe baza declarației martorului, instanța reține ca reclamantul șchiopătează în continuare uneori.

Martorul a declarat că a observat că reclamantul și-a pierdut încrederea în sine, menționând că în ianuarie 2017, când l-a dus pe martor acasă cu mașină, deși traficul era lejer, reclamantul era alarmat, se uita speriat în stânga și în dreapta și circula cu o viteză mult mai redusă. De asemenea, martorul a învederat că înainte de accident, reclamantul folosea des motocicleta, fiind o pasiune de-a lui, însă, după accident, reclamantul nu a mai folosit motocicleta atât din cauza durerilor fizice, cât și a faptului că și-a pierdut încrederea în condițiile de trafic pentru motociclete. Martorul a precizat că la începutul anului școlar, reclamantul se deplasa cu ajutorul cârjelor și era mai retras decât înainte, această stare durând până în semestrul al doilea. Martorul a declarat că reclamantul a avut mai multe atacuri de panică generate de zgomote sau mișcări bruște, martorul asistând la astfel de atacuri de panică. Totodată, pe baza declarației martorului, instanța reține faptul că în vara anului 2016 reclamantul a participat la un festival, iar reclamantul a suferit o criză în urma căreia a fost dus la spital, acuzând dureri de picior.

La momentul producerii accidentului, autovehiculul cu nr. [•] era asigurat RCA la societatea pârâta, astfel cum rezultă din polița de asigurare nr. [•] valabilă în perioada 11.05.2015-10.05.2016 (f.97), aspect care, de altfel nu a fost contestat de către pârâtă. Potrivit art. 49 din Lg. 136/1995, asigurătorul acordă despăgubiri, în baza contractului de asigurare, pentru prejudiciile de care asigurații răspund față de terțe persoane păgubite prin accidente de vehicule, precum și tramvaie și pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil.

Coroborând ar. 50 alin. 1 cu art. 51 alin 1 din Lg. 136/1995, instanța reține că despăgubirile se acordă de către asigurătorul RCA pentru sumele pentru care asiguratul sau cel care conducea autovehiculul, este obligat să le plătească cu titlu de dezdăunare și cheltuielile de judecata persoanelor păgubite prin vătămare corporală sau deces, precum și prin avarierea ori distrugerea de bunuri.

Totodată, conform art. 53 din Lg. 136/1995 s-a statuat că prin norme adoptate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor conform legii se stabilesc nivelul despăgubirilor și condițiile de plata.

Potrivit art. 54 din Lg. 136/1995, despăgubirea se stabilește și se efectuează conform art. 43 și 49 din lege, iar în cazul stabilirii despăgubirii prin hotărâre judecătorească, drepturile persoanelor păgubite prin accidente produse de vehicule aflate în proprietatea persoanelor asigurate în România se exercita împotriva asigurătorului de răspundere civilă, în limitele obligației acestuia.

Astfel, pe baza acestor dispoziții legale, instanța reține, în primul rând că, pentru a putea reține obligația pârâtei, în calitate de asigurător RCA, de a achita despăgubirile aferente prejudiciului produs în urma accidentului rutier în care a fost implicat autoturismul asigurat, trebuie analizată întrunirea condițiilor prevăzute în art. 1357 Cod civil pentru angajarea răspunderii civile delictuale a intervenientului.

Potrivit art. 1357 Cod civil, cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să o repare. Autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpa.

Instanța constată că sunt întrunite toate condițiile pentru angajarea răspunderii civile delictuale a intervenientului, potrivit art. 1357 Cod civil, respectiv: existența unei fapte ilicite a acestuia (nepăstrarea distanței recomandate între vehicule); existența unui prejudiciu, constând în vătămarea corporală a reclamantului, ceea ce a determinat atât un prejudiciu material, constând în contravaloarea elementului necesar recuperării fizice a reclamantului, cât și un prejudiciu moral; raportul de cauzalitate între faptă și prejudiciu, care rezultă din raportul de expertiza medico-legală; vinovăția intervenientului, din raportul de expertiză tehnică auto întocmit în cauza rezultând că intervenientul este cel vinovat de producerea accidentului.

Cu privire la întinderea obligației de despăgubire ce incumbă pârâtei, având în vedere și argumentele expuse de pârâta prin întâmpinare, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 26 alin. 1 din Ordinul CSA 23/2014 asigurătorul RCA are obligația de a despăgubi partea prejudiciată pentru prejudiciile suferite în urma accidentului produs prin intermediul vehiculului asigurat, potrivit pretențiilor formulate în cererea de despăgubire, dovedite prin orice mijloc de probă. Fără a se depăși limitele de despăgubire prevăzute în contractul de asigurare RCA, în condițiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a poliței de asigurare RCA, se acorda despăgubiri în forma bănească pentru: a) vătămări corporale sau deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial; b) pagube materiale; c) pagube reprezentând consecința lipsei de folosință a vehiculului avariat; d) cheltuieli de judecata efectuate de către persoana păgubita.

Potrivit art. 50 din Ordinul CSA 23/2014 la stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării corporale sau al decesului unor persoane, se au în vedere următoarele: 1. în caz de vătămare corporală: a) diferența dintre veniturile nete ale persoanei vătămate, probate cu documente fiscale, și indemnizația primită din fondurile persoanei juridice sau fizice la care salariatul își desfășoară activitatea și/sau, după caz, din fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat, pe

perioada spitalizării și a concediului medical; b) venitul mediu lunar net realizat din activități desfășurate de persoana vătămată, probat cu documente justificative, în cazul persoanelor care nu au calitatea de salariat; c) salariul de baza minim brut pe economie, în cazul persoanelor păgubite aflate la data producerii accidentului în ultimul an de studii sau de calificare; d) eventualele cheltuieli prilejuite de accident - cheltuieli cu transportul persoanei accidentate, cu tratamentul, cu spitalizarea, pentru recuperare, pentru proteze, pentru alimentație suplimentară, conform prescripțiilor medicale, probate cu documente justificative, și care nu sunt suportate din fondurile de asigurări sociale prevăzute de reglementările în vigoare; e) cheltuielile cu îngrijitori pe perioada incapacității de muncă, dacă prin certificatul medical se recomandă acest lucru, însă nu mai mult decât salariul de baza minim brut pe economic; f) daunele morale: în conformitate cu legislația și jurisprudența din România.

Totodată, instanța reține ca art. 1381 Cod civil, prevede următoarele: orice prejudiciu dă dreptul la reparație. Dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat. Dreptului la reparație îi sunt aplicabile, de la data nașterii sale, toate dispozițiile legale privind executarea, transmisiunea, transformarea și stingerea obligațiilor.

Art. 1385 Cod civil, care reglementează întregirea reparației, are următorul conținut: "(1) Prejudiciul se repara integral, dacă prin lege nu se prevede altfel. (2) Se vor putea acorda despăgubiri și pentru un prejudiciu viitor dacă producerea lui este neîndoielnică. (3) Despăgubirea trebuie să cuprindă pierderea suferită de cel prejudiciat, câștigul pe care în condiții obișnuite el ar fi putut să-l realizeze și de pierdere a fast lipsit, precum și cheltuielile pe care le-a făcut pentru evitarea sau limitarea prejudiciului. (4) Dacă fapta ilicită a determinat și pierderea șansei de a obține un avantaj sau de a evita o pagubă, reparația va fi proporțională cu probabilitatea obținerii avantajului ori, după caz, a evitării pagubei, ținând cont de împrejurări și de situația concretă a victimei."

Potrivit art. 1387 alin. 1 Cod civil, în caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății unei persoane, despăgubirea trebuie să cuprindă, în condițiile Art. 1388 și 1.389, după caz, echivalentul câștigului din șansa de care cel păgubit a fost lipsit sau pe care este împiedicat să îl dobândească, prin efectul pierderii sau reducerii capacității sale de muncă. În afară de aceasta, despăgubirea trebuie să acopere cheltuielile de îngrijire medicală și, dacă va fi cazul, cheltuielile determinate de satisfacerea nevoilor de viață ale celui păgubit, precum și orice alte prejudicii materiale.

Potrivit art. 1391 alin. I Cod civil, în caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății, poate fi acordată și o despăgubire pentru restrângerea posibilității de viață familială și socială.

Raportând aceste dispoziții legale la situația de fapt anterior expusă, instanța reține că pârâta este ținută a plăti reclamantului cu titlu de daune materiale suma de 1315 lei achitată de reclamant conform bonurilor aflate la fila 35 și 39 din dosar, sumă reprezentând contravaloarea consultației medicale și a ședințelor de kinetoterapie pe care reclamantul a fost nevoit să le urmeze pentru recuperarea fizică în urma accidental produse din culpa asiguratului pârâtei.

În privința daunelor morale solicitate de reclamant, instanța apreciază că **obligarea pârâtei la plata sumei de 35.000 de lei reprezintă o justă reparație pentru prejudiciul moral cauzat reclamantului prin fapta intervenientului, care a determinat vătămarea corporală a reclamantului. La evaluarea daunelor morale acordate, instanța a avut în vedere vârsta reclamantului, perioada de timp în care reclamantul a fost supus unui disconfort fizic cauzat de fapta intervenientului, disconfort generat atât de leziunile propriu-zise, cât și de procedurile necesare vindecării leziunilor, constând atât în imobilizarea piciorului și în administrarea medicației specifice, cât și în proceduri de kinetoterapie ulterioare, și consecințele concrete ale faptei intervenientului asupra vieții reclamantului, astfel cum acestea au fost anterior detaliate, constând, în esență în afectarea vieții sociale a reclamantului, reclamantul devenind mai retras în urma accidentului, împiedicarea**

temporara a reclamantului de a mai participa la activitățile sale obișnuite anterior accidentului (repetițiile la teatru), pierderea încrederii reclamantului în sine în privința capacității sale de a gestiona situațiile ce pot apărea în trafic, determinarea renunțării reclamantului la a mai merge cu motocicletă, ceea ce reprezintă, în concret, renunțarea la o pasiune a reclamantului, atacurile de panică de care reclamantul a suferit în urma accidentului. De asemenea, instanța reține faptul că și la un an de la accident, reclamantul mai acuză dureri la picior.

Totodată, având în vedere principiul reparării integrale a prejudiciului, astfel cum este reglementat de dispozițiile art. 1385 Cod civil, instanța constată că pârâta datorează reclamantului și dobânda legală aferentă debitului principal.

Având în vedere toate considerentele anterior expuse, instanța va admite, în parte, acțiunea, și va obliga pârâta la plata în favoarea reclamantului a sumei de 1315 lei reprezentând daune materiale, a sumei de 35.000 lei reprezentând daune morale, precum și la plata dobânzii legale aferente debitului principal calculate de la data introducerii acțiunii, 04.10.2016, pana la achitarea integrală a debitului.

În privința momentului de la care poate fi acordată dobânda legală, instanța apreciază că față de dispozițiile art. 1381 alin. 2 Cod civil, care prevede că dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat, instanța apreciază că dobânda poate fi acordată de la data introducerii acțiunii, susținerile pârâtei în sens contrar neputând fi reținute.

Reținând culpa procesuala a pârâtei, în baza art. 453 Cod procedura civila, instanța va obliga pârâta la plata în favoarea reclamantului a sumei de 3213 lei reprezentând cheltuieli de judecată constând în contravaloarea rariului achitat de către reclamant conform chitanțelor nr. 221/20.10.2016, nr. 222/01.2017, nr. 223/12/09.03.2017.

În privința cheltuielilor de judecată constatate în taxa judiciară de timbru, instanța constată că acestea nu pot fi acordate în condițiile în care reclamantul, deși îi incumbă sarcina probei potrivit art. 452 Cod procedura civila, nu a prezentat suportarea unor atare cheltuieli.

Sub acest aspect, instanța reține că prin încheierea de ședință din data de 11.11.2016 (f.80) s-a acordat reclamantului ajutor public judiciar sub forma eșalonării plății taxei judiciare de timbru în cuantum de 2052,05 lei în 4 de rate lunare egale, în cuantum de 85,5 lei fiecare. Întrucât această încheiere constituie titlu executoriu în conformitate cu OUG 51/2008, instanța a procedat la comunicarea acesteia către Primăria Comunei Florești-Stoenеști, pentru ca această instituție să procedeze la urmărirea achitării ratelor.

Astfel, instanța nu mai era ținută să urmărească achitarea taxei judiciare de timbru conform eșalonării dispuse, iar, în măsura în care reclamantul dorea recuperarea sumelor achitate cu titlu de taxa judiciară de timbru, era ținut să dovedească achitarea acestora, dovadă care, însă, nu a fost făcută. Pe cale de consecință, o atare cheltuielă nu poate fi imputată pârâtei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTARAȘTE:**

Admite, în parte, cererea formulată de reclamant [•], domiciliat în com. [•], str. [•], CNP [•], cu domiciliul procesual ales la sediul "Lospa Cristian Paul - Cabinet de Avocat" situat în București, str. Vasile Pârvan nr. 2-4, scara C, etaj 6, apartament 42, sector 1, în contradictoriu cu pârâta [•], cu sediul în București, strada [•], înregistrată sub [•] și intervenientul forțat [•], CNP [•], domiciliat în București, str. [•].

Obligă pârâta la plata în favoarea reclamantului a sumei de 1315 lei reprezentând daune materiale, a sumei de 35.000 lei reprezentând daune morale, precum și la plata dobânzii legale aferente debitului principal calculate de la data introducerii acțiunii, 04.10.2016, pana la achitarea integrală a debitului.

Obligă pârâta la plata în favoarea reclamantului a sumei de 3213 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare.
Cererea de apel se depune la Judecătoria Sectorului 6 București.
Pronunțată în ședință publică, astăzi, 29.09.2017.

PREȘEDINTE

GREFIER

